

L'única defensa és política

«*Romeva i Junqueras han decidit posar la causa de la llibertat de Catalunya per davant del seu esdevenidor personal. Un sacrifici enorme que donarà fruits duradors*»

A poques setmanes de l'inici del judici contra els líders de l'independentisme, NacióDigital ha tingut accés a l'escrit de la defensa de Raül Romeva i Oriol Junqueras. Del text signat per l'advocat Andreu Van den Eynde -que expliquen en exclusiva (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170793>) Ferran Casas i Joan Serra- es desprenen una opció molt clara per una defensa eminentment política.

La nul·la substància jurídica de les acusacions pot fer semblar que l'opció més clara de la defensa sigui posar de manifest les contradiccions, les fal·làcies i les manipulacions. Una defensa centrada en les persones acusades i en desmuntar els delictes imputats aplanar el camí a les instàncies europees, que estudien els casos des d'una vessant estrictament personal.

I tanmateix Romeva i Junqueras han decidit fer una defensa política en sentit ampli. Deixaran en un segon pla la situació personal i l'actuació individual, per denunciar la conculcació democràtica als drets fonamentals de milions de catalans, per posar davant del mirall una societat -l'espanyola- que majoritàriament ha decidit que la unitat de la pàtria és més important que el respecte de drets bàsics com el de manifestació, el de reunió, la llibertat de premsa o quelcom tan bàsic com votar pacíficament i sense coaccions.

L'opció dels dos líders que van rebre del president l'encàrrec directe de fer realitat el referèndum implica un sacrifici personal enorme. Abans que defensar-se a nivell personal d'acusacions basades en un relat inventat, han triat una defensa genèrica de tot el moviment independentista. El seu escrit de defensa és un alegat *erga omnes* davant la criminalització d'un moviment polític legal i legítim.

El camí triat per Romeva i Junqueras és el mateix que van elegir Macià i Companys quan van ser jutjats per l'Estat francès i espanyol, respectivament. Fa uns mesos ho recordava Pep Martí en aquest r

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/161965/judicis/contra/macia/companys/arma/afirmacio/politica>)

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/161965/judicis/contra/macia/companys/arma/afirmacio/politica>)

. Tots dos presidents, en circumstàncies diferents i alhora semblants a la que ara enforten presos polítics i exiliats, van aprofitar l'altaveu dels judicis de manera semblant a la que s'albirava en l'escrit de la defensa liderada per Andreu Van den Eynde.

Després dels fets de Prats de Molló, Macià va optar per una defensa de la causa de la llibertat de Catalunya abans que defensar-se ell mateix: "Volem una Catalunya independent dintre del concert dels pobles lliures; un estat democràtic, pacífic, republicà al costat d'aquesta França que estimem i per la qual dotze mil catalans van morir a Verdum"

Companys, davant d'un tribunal que -com el Suprem d'avui- considerava l'unitat d'Espanya un bé suprem que prevalia davant de qualsevol altre dret individual o col·lectiu, va declarar que els fets d'octubre de 1934 havien estat una "defensa de la institució republicana i del seu contingut, i de les llibertats de Catalunya consignades en la Constitució de l'Estat, que Catalunya va acceptar com a transacció".

Sembla poc probable que, sigui quina sigui l'estratègia de defensa, es pugui torçar la voluntat de l'Estat d'aplicar un escarment col·lectiu tan amarg com contundent a més de 2 milions de

catalans mitjançant condemnes desproporcionades, il·legals i injustes als presos polítics.

La ceguesa de la revenja no els permet veure, però, que aquests judicis poden aconseguir un efecte imprevist: consolidar de manera definitiva una majoria social incontestable a favor de la independència, un cop constatada -un cop més- la impossibilitat de la convivència amb Espanya. Aquest pot ser el fruit més dolç del sacrifici personal dels líders empresonats per a l'independentisme.